

Чувствата ѝ къмъ Юна приличахъ на морскія проливъ и отливъ; ту я обичаше защото я *той* обичаше, ту я пакъ мра я ле за ежщата причина. Никога помисляше че съ благодареніе бы убилъ съперницата си господарька, която никакъ не познаваше страданията ѝ, а другій пакъ пожелаваше да пожертвова и собственныя си животъ заради ней. Противуположнѣтъ и послѣдователны тѣзи неѣны страстны чувствуванія бѣхъ толкови свирѣны и страшны щото ти не можеш да ги чувствува безнаказанно, и наистина тѣ донараха вредъ на здравіею ѝ безъ да го осѣща злочестата; ланитыѣ ѝ поблѣняхъ, вържежъ ѝ станъ по слабъ, слызыѣ ѝ по обидны, но тѣ не можяхъ да я угѣшжъ.

Една сугринъ като отиде въ градината на аевлянина за да посѣти цвѣтыта намѣри тамъ Главка съ единъ отъ градскыгъ златари; Главкъ избираше елмазены украшения за годеницата си. Той бѣ ѝ вече приготвилъ булчинна и чертогъ, въ който бѣ и наредилъ купеныѣ въ него день украшенія. Было е предовредѣдено отъ съдбата щото тѣзи украшенія да не украсжъ никога прекрасната свага на Юна; днесъ сѣкій пътешественикъ може да ги види въ Неаполитанскія Музей за едно съ съкровищата конто са намѣрихъ при раскопаванъею на Помпей; и на истинна въ описваната тука къща намѣрихъ са златы гривны и скъпоцѣнны камъны.

— Ела, Недіе, сложи поливалника и ела да ти подаржъ тѣзи гривны, виждъ; ей ги на шпята ти.

Не ѝ ли приличать, Сервиліе?

— Чудесно, господине мой! извика алатарьтъ, защото тогашныѣ златари не по малко отъ днешныѣ бѣхъ чловѣцы благонравны и способны да лъжжъ богатыѣ. Но когато видышъ тѣзи обиды да блѣ стлжъ надъ раменѣтъ на благородната Юна, тогасъ, тако ми Бакха! ще познаешъ че ноего художество разхубавива и самата хубость.

— На Юна? рече въпросително Недіа, която до сега причервена са усмиваше въ знакъ на признателность заради дара на Главка.

— Да, отговори аевлянивѣтъ, избирамъ единъ даръ за Юна, по тука (и ржката му пипаше небрежно украшеніята) не намѣрвамъ аѣщо достойно за Юна.

Туй като казваше съгледа очуденъ едно неумѣтно движеніе на Недіа, която като дрънжъ гривныѣ отъ врата си хвърли ги на земята.

— Що значи туй? не приемашъ ли, Недіе, малкія ми даръ? разсърди ли са?

— Удобрѣбыващъ ма сѣкоги като р.биди и като дѣте, отговори